

HELSINGIN KAUPUNGINVALTUUSTON ASIAKIRJAT

KAUPUNGINHALLITUKSEN MIETINNÖT

1961 – N:o 20

Kaupungin irtaimen omaisuuden tarkastajien kertomus vuodelta 1960.

Kunnallislain 133 §:n mukaan Vston erityisesti valitsemien tarkastajien tulee, kunnan yhteisestä irtaimesta omaisuudesta tehtyjen luetteloiden johdolla, vuosittain sopivalla ajalla pitää irtaimen omaisuuden tarkastus. Irtaimiston tarkastajien on annettava valtuustolle kertomus omaisuuden hoidosta ja tehtävä ehdotuksensa parannuksista, jotka he katsovat tarpeellisiksi. Jos irtaimiston tarkastuksessa tulee ilmi, että omaisuutta on huonosti hoidettu tai hukattu taikka muuta virheellisyyttä, tehtäköön tarkastuskertomuksessa siitä muistutus. Saman lain 134 §:n mukaan Kvsto päättäköön, saako irtaimiston tarkastajien tekemä muistutus raueta, vai onko sen johdosta ryhdyttävä toimenpiteeseen kunnan oikeuden ja edun valvomiseksi. Irtaimen omaisuuden kertomuksen käsittelyn suhteen on noudatettava kunnallislain 131 §:n säännöstä, jonka mukaan, jos kertomuksessa on tehty muistutuksia tilejä ja hallintoa vastaan, kunnallishallituksen on vaadittava asianomaisten selitykset sekä jätettävä nämä ja oma lausuntonsa kertomuksen mukana Vstolle.

Kaupungin talouden tarkastussäännön mukaan irtaimen omaisuuden tarkastajien tulee tarkoin valvoa kaupungin irtaimen omaisuuden tilaa ja säilymistä. Tässä tarkoituksessa tulee heidän suorittaa tarpeelliseksi katsomassaan laajuudessa paikallistarkastuksia ja niissä kiinnittää erityistä huomiota siihen, että kaikki kaupungille kuuluva irtain omaisuus on irtaimistoluetteloihin merkitty ja että se on tallella sekä että sitä käytetään ja hoidetaan tarkoituksenmukaisesti, että irtaimistoluetteloista tehdyt poistot ovat tarkoituksenmukaisia ja asianomaisen viranomaisen hyväksymiä sekä että poistettu omaisuus on käytetty kaupungin etujen mukaisesti. Lisäksi heidän tulee tarkastaa, että on ryhdytty tarpeellisiin toimenpiteisiin niiden huomautusten johdosta, joihin edellisen vuoden tarkastus on antanut aihetta. Irtaimen omaisuuden tarkastajien on annettava kunkin vuoden

päätyttyä viimeistään seuraavan maaliskuun loppuun mennessä kaksin kappalein kaikkien tarkastukseen osallistuneiden tarkastajien allekirjoittama kertomus, joista toinen kappale on osoitettava Kvstolle ja toinen kaupunginreviisiorille, jonka on esitettävä se vuosilintarkastajille.

Vuodeksi 1960 valitut irtaimen omaisuuden tarkastajat ovat 28. 3. 1961 jättäneet tämän mietinnön liitteenä 1 olevan kertomuksensa vuodelta 1960. Kertomuksen johdosta ovat hankintatoimisto, urheilu- ja retkeilytoimisto sekä yleisten töiden lautakunta, joiden toimialoihin tarkastajien yksityiskohtaiset huomautukset ovat kohdistuneet, Khn kehoituksesta antaneet selityksensä. Nämä ovat liitteinä 2—4.

Khs toteaa, että tarkastajat ilmoittavat irtaimen omaisuuden luetteloinnissa ja hoidossa viime vuosina tapahtuneen suotuisan kehityksen jatkuneen edelleenkin kertomusvuonna. Aikaisemmin tehdyt huomautukset on otettu huomioon ja puutteellisuudet korjattu.

Tarkastajat ovat kiinnittäneet huomiota siihen, että voidakseen täyttää talouden tarkastussäännön asettaman velvollisuuden tarkastuskertomuksen antamisesta Kvstolle viimeistään toimintakautta seuraavan maaliskuun loppuun mennessä, on tarkastajien saatettava tarkastukset loppuun suoritetuiksi, mikäli mahdollista helmikuun kuluessa. Kaikissa virastoissa ja laitoksissa ei irtaimistokirjanpitoa ole kuitenkaan saatu vuodenvaihteessa riittävän ajoissa tarkastuskuntoon. Luetteloiden kuntoon saattaminen kaikissa virastoissa ja laitoksissa viimeistään tammikuun loppuun mennessä on kuitenkin välttämätöntä, jotta irtaimen omaisuuden tarkastukset ehditään kunnolla suorittaa edellä mainitussa ajassa. Khs toteaa tämän johdosta, että irtaimistoluettelon pito suoritetaan virastoissa ja laitoksissa yleensä sivutoimisesti, mistä on seurauksena, että luettelon kuntoon saattaminen vie pitemmän ajan kuin siihen tarvittaisiin, jos tehtävä suoritettaisiin päätoimena. On kuitenkin syytä olettaa, että koulutustoimikunnan toimesta järjestetyt kurssit irtaimiston luetteloinnista huolehtiville viranhaltijoille perehdyttävät nämä viranhaltijat tähän tehtävään siinä määrin, että luettelot tästä lähin saadaan tarkastuskuntoon riittävän ajoissa. Niinikään kurssi-toiminnalla pyritään yhtenäistämään luettelointiohjeiden samoin kuin käyttöä vailla olevan tai poistetun irtaimiston käsittelyohjeiden tulkitsemista. Kun uusia ja uudenmallisia irtaimistoesineitä ilmestyy jatkuvasti markkinoille, on tästä seurauksena, että nimikkeistö käytännössä alati muuttuu. Tämän johdosta ajan tasalla olevan nimikeluettelon aikaansaaminen virastoissa ja laitoksissa ei Khn mielestä vastaa tarkoitustaan. Yhteistoiminta hankintatoimiston kanssa on tässä suhteessa tarkoituksenmukaisempaa.

Tarkastajat ovat lisäksi kiinnittäneet huomiota eräisiin rakennusvirastoa sekä urheilu- ja retkeilytoimistoa koskeviin yksityisyyssäköihin, joissa kuitenkin nyttemmin on parannus saatu aikaan.

Khs ilmoittaa lisäksi tulevansa Kvston tätä asiaa koskevan päätöksen täytäntöönpanon yhteydessä kehoittamaan kaupungin kaikkia hallintoelimiä sekä virastoja ja laitoksia ottamaan huomioon irtaimen omaisuuden tarkastajien esittämät huomautukset ja toivomukset.

Edellä olevaan viitaten Khs esittää,

ettei kaupungin irtaimen omaisuuden tarkastajien kertomus vuodelta 1960 anna aihetta enempään toimenpiteisiin.

Helsingissä 14. 9. 1961.

V a k u u d e k s i:

L. O. Johanson

IRTAIMEN OMAISUUDEN TARKASTAJAT

Kaupunginvaltuustolle.

Kaupunginvaltuuston valitsemain irtaimen omaisuuden tarkastajain nyttemmin loppuunsaoritettua vuotta 1960 koskevan tehtävänsä lähetämme Helsingin kaupungin talouden tarkastussäännön 17 §:n mukaisesti kaupunginvaltuustolle yhden kappaleen toimintakertomustamme.

Helsingissä maaliskuun 28 päivänä 1961.

Helsingin kaupungin irtaimen omaisuuden tarkastajat:

Aarne Manninen
Puheenjohtaja

F. Kallamo
Sihteeri

Tiedoksi: Kaupunginreviisori.

**Helsingin kaupungin irtaimen omaisuuden tarkastajien toimintakertomus
vuodelta 1960.**

Allekirjoittaneet kaupunginvaltuuston tammikuun 13 päivänä 1960 vuodeksi 1960 valitsemat irtaimen omaisuuden tarkastajat ovat suorittaneet tarkastuksensa. Tarkastustyössä on noudatettu seuraavaa 24. 3. 1960 pidetyn kokouksen vahvistamaa aluejakoa:

Mäkelä, J.: rakennusvirasto.

Lähdeoja, V.: satamalaitos.

Winqvist, A.: liikennelaitos.

Nieminen, K.: vesilaitos, kaasulaitos ja sähkölaitos.

Ståhlberg, A.: sairaalat.

Kosk, Å.: palolaitos, teurastamo ja elintarvikekeskus.

Holmberg, E.: kiinteistövirasto.

Lindroos, S.: maistraatti, ulosottovirasto, rakennustarkastustoimisto, raastuvanoikeus, kaupunginviskaalinvirasto ja poliisilaitos.

Honkanen, L.: terveydenhoitovirasto laitoksineen.

Manninen, Aarne: urheilu- ja retkeilytoimisto, nuorisotoimisto ja ammattioppilaslautakunta.

Halme, E.: huoltovirasto laitoksineen ja keskuspesula.

Salonen, E.: ammattioppilaitokset, kaupunginkirjasto, kaupunginmuseo sekä musiikkilautakunnan ja kaupunginorkesterin toimisto.

Eriksson, D.: suomen- ja ruotsinkieliset kansakoulut sekä suomen- ja ruotsinkielinen työväenopisto.

Tanner, T.: lastentarhat ja niihin liittyvät laitokset sekä kotitalouslautakunta.

Tattari, V.: lastensuojeluvirasto laitoksineen sekä puutavara- ja polttoainetoimisto.

Helkavaara, T.: kaupunginvaltuusto, kaupunginkanslia, kaupunginhallituksen järjestelytoimisto, kaupunginhallituksen asiamiestoimisto, rahatoimisto, tilastotoimisto, kaupunginarkisto, hankintatoimisto, metrotoimikunta, asuntotuotantokomitea, koulutustoimikunta, revisiovirasto, palkkalautakunnan toimisto, työnvälitystoimisto, työllisyyslautakunta, holhouslautakunta, oikeusaputoimisto, raittiuslautakunnan toimisto, majoituslautakunta, väestönsuojelutoimisto, asutuslautakunnan toimisto ja huoneenvuokratoimisto.

Pusa, P.: pääosa tarkastuskohteista, jotka sijaitsevat seuraavissa kaupunginosissa: Munkkiniemi (Lehtisaari, Kuusisaari, Vanha Munkkiniemi, Munkkivuori), Pitäjänmäki (Tali, Pajamäki, Pitäjänmäen teollisuusalue, Marttila, Reimarla), Konala, Haaga (Etelä-Haaga, Pohjois-Haaga, Lassila) ja Etelä-Kaarela (Malminkartano, Vanhainen, Maununneva, Hakuninmaa).

Manninen, Aili: pääosa tarkastuskohteista, jotka sijaitsevat seuraavissa kaupunginosissa: Oulunkylä (Pirkkola, Maunula, Metsälä, Patola, Veräjänmäki), Pakila (Länsi-Pakila, Itä-Pakila) ja Tuomarinkylä (Paloheinä, Tuomarinkartano, Torpparinmäki, Niskala, Haltiala).

Särkkä, L.: pääosa tarkastuskohteista, jotka sijaitsevat seuraavissa kaupunginosissa: Viikki (Viikinkäki, Latokartano), Malmi (Pihlajamäki, Ala-Malmi, Ylä-Malmi, Malmin lentokenttä, Kivikko), Puistola, Pukinmäki, Tapaninkylä (Tapaninvainio, Tapanila) ja Suutarila (Siltamäki, Ala-Tikkurila).

Hellström, H.: pääosa tarkastuskohteista, jotka sijaitsevat seuraavissa kaupunginosissa: Herttoniemi (Länsi-Herttoniemi, Herttoniemen teollisuusalue, Herttoniemen satama, Roihuvuori), Vartiokylä (Marjaniemi, Puotila, Vartiokylän teollisuusalue, Myllypuro, Vartioharju), Mellunkylä (Kontula, Mellunmäki, Vesala), Tammissalo, Laajasalo (Tahvonlahti, Tullisaari, Hevossalmi, Yliskylä, Jollas), Vartiosaari, Villinki, Santahamina, Suomenlinna ja Ulkosaaret.

Tarkastustyönsä tuloksista tarkastajat esittivät kokouksessaan 20. 3. 1961 seuraavat havainnot:

Kaupungin irtaimen omaisuuden luetteloinnissa ja hoidossa viime vuosina tapahtunut suotuisa kehitys on jatkunut edelleenkin kertomusvuonna, ja tarkastajien aikaisemmin tekemät huomautukset on entistä enemmän otettu varteen ja puutteellisuudet korjattu. Irtaimiston luetteloinnista huolehtiville viranhaltijoille koulutustoimikunnan toimesta äskettäin aloitettu kurssitoiminta on jo alkuvaiheessaan tuottanut tuloksia. Irtaimiston luettelointimenetelmien kehittämiseksi ja yksinkertaistamiseksi kokeillaan Koskelan sairaskodissa ja nuorisotoimistossa parhaillaan uutta kortistoon perustuvaa luettelointijärjestelmää.

Voidakseen täyttää talouden tarkastussäännön asettaman velvollisuuden tarkastuskertomuksen antamisesta kaupunginvaltuustolle viimeistään toimintakautta seuraavan maaliskuun loppuun mennessä on tarkastajien saatettava tarkastukset loppuun suoritetuiksi mikäli mahdollista helmikuun kuluessa. Kaikissa virastoissa ja laitoksissa ei irtaimistokirjanpitoa ole kuitenkaan saatu vuoden vaihteessa riittävän ajoissa tarkastuskuntoon. Koska nykyisessä irtaimiston luettelointijärjestelmässä ei ole mahdollisuuksia pitää kirjanpitoa jatkuvasti päivän tasalla — lukuunottamatta hankinta- ja poistoluetteloita sekä laitoksen sisällä tapahtuneita esineiden siirtoja koskevia muistiinpanoja — saattaa varsinkin suurille laitoksille tuottaa vaikeuksia saada irtaimistoluettelonsa kuntoon heti vuoden päätyttyä. Luetteloiden kuntoon saattaminen kaikissa virastoissa ja laitoksissa viimeistään tammikuun loppuun mennessä, mihin mennessä liikelaitosten on annettava tilisäännön 64 §:n määräämä ilmoitus asianomaiselle tiliosastolle tai -toimistolle, on kuitenkin välttämätöntä, jotta irtaimen omaisuuden tarkastukset ehditään kunnolla suorittaa.

Tilisäännön mukaan irtaimistoluettelon yhdistelmä samoin kuin poistoehdotus on sellaisen henkilön allekirjoitettava, joka on oikeutettu hyväksymään laskut asianomaisen viraston tai laitoksen puolesta. Eräissä virastoissa ja laitoksissa on tämä kuitenkin jätetty suorittamatta.

Irtaimen omaisuuden luettelointiohjeiden mukaan irtaimistoluetteloon ei merkitä arvoltaan vähäpätöisiä tai nopeasti kuluvia esineitä, rakennuksiin kuuluvia ainesosia jne. Riittävän yksityiskohtaisten ohjeiden puuttuessa esiintyy kuitenkin epätietoisuutta siinä, mitä esineitä luettelo on ei ole merkittävä. Koko kaupungin hallintoa koskevan yhtenäisen nimikkeistön aikaansaaminen saattaa olla vaikeata. Sen takia olisi mahdollisesti virastoja ja laitoksia kehoitettava oman hallintoalansa puitteissa, vaikkapa yhteistoiminnassa revisioviraston ja hankintatoimiston kanssa, laatimaan itselleen puheenaolevat ohjeet. Tällainen nimikeluettelo on aikaansaatu mm. kansakoulujen piirissä.

Luettelointiohjeista selviävät yleisohjeet, miten irtaimistoesineet on merkittävä kaupungin omistuserkinnällä. Hankintatoimisto on määrätty tarvittaessa antamaan hyväksytyjen yleisperiaatteiden mukaan yksityiskohtaisemmat irtaimiston merkitsemisohjeet. Koska virastoissa ja laitoksissa esiintyy epätietoisuutta omistuserkinnän käytännöllisestä suoritustavasta, on aiheellista selvittää tätä kysymystä.

Rakennusviraston putkivalimolla on säilytetty yli 30 vuotta 215 kpl. keskim. 100 kilon painoisia rautaisia betoniputken aluskehyskiä, joista ilmoituksen mukaan 161 kpl. olisi tarpeettomina ja tilaa vievinä myytävä romuraudaksi. Valimon taholta on asiassa käännytty hankintaosaston puoleen, mutta toistaiseksi tuloksetta.

Helsinginkatu 34:ssä olevan autotallin kolme vaahtosammuttajaa on viimeksi tarkistettu yli 4 vuotta sitten, joten laitteiden kunto olisi pikaisesti selvitettävä. Määräysten mukaan laitteet on tarkistettava ainakin kerran vuodessa.

Urheilu- ja retkeilytoimiston irtaimistoluettelon kunnossa on toivomisen varaa. Toimiston alaisissa kohteissa paikalliset valvojat huolehtivat sensijaan varsin tunnollisesti irtaimistosta.

Tarkastajilla oli lisäksi eräitä muita huomautuksia, mutta koska ne ovat merkitykseltään vähäisempiä ja koska ne sitäpaitsi tarkastajien pitämässä pöytäkirjoissa on saatettu asianomaisen laitoksen ja revisioviraston tietoon, ei niitä ole tässä erikseen mainittu.

Tästä kertomuksesta, jota on tehty kaksi yhtä pitävää kappaletta, annetaan toinen kaupunginvaltuustolle ja toinen kaupunginrevisorille vuositilitarkastajille esitettäväksi.

Helsingissä maaliskuun 28 päivänä 1961.

Helsingin kaupungin irtaimen omaisuuden tarkastajat

Aarne Manninen

*Didrik Eriksson
Tauno Helkavaara
Edvin Holmberg
Åke Kosk
Valter Lähdeoja
Johan Mäkelä
Pentti Pusa
Axel Ståhlberg
Toini Tanner*

*Eino Halme
Hillevi Hellström
Liisa Honkanen
Sven Lindroos
Aili Manninen
Keijo Nieminen
Edvin Salonen
Lauri Särkkä
Väinö Tattari*

Armas Winqvist

*Friedrich Kaltamo
Sihteeri*

HANKINTATOIMISTO

7. 8. 1961

N:o 385

Irtaimen omaisuuden tarkastajien kertomuksessa vuodelta 1961 mainitaan, että hankintatoimisto on määrätty tarvittaessa antamaan hyväksytyjen yleisperiaatteiden mukaan yksityiskohtaisemmat irtaimiston merkitsemisohjeet. Koska virastoissa ja laitoksissa esiintyy epätietoisuutta omistusmerkinnän käytännöllisestä suoritustavasta, on aiheellista selvittää tätäkin kysymystä.

Hankintatoimisto on jatkuvasti antanut ohjeita irtaimiston merkitsemiseksi, hankkinut tarkoitukseen sopivia leimasimia ja pitänyt jatkuvasti varastossaan vaakunalaattoja, siirtokuvia ja muita leimaamiseen tarvittavia varusteita. Helsingin kaupungin koulutus-toimikunnan järjestämällä irtaimistonhoitajien kursseilla hankintatoimiston edustaja osaltaan selvitti merkitsemiseen liittyviä seikkoja.

Leo Molander
Toimistopäällikkö vs.

URHEILU- JA RETKEILYTOIMISTO

14. 8. 1961

N:o 110

Palauttaen viitekohdassa mainitun lähetteen asiakirjoineen urheilu- ja retkeilytoimiston johdosta, että urheilu- ja retkeilylautakunta kokoontuu kesätauon jälkeen vasta 25. 8. 1961 esittää lausuntonaan seuraavaa:

Kertomuksessa sanotaan mm.: »Urheilu- ja retkeilytoimiston irtaimistoluettelon kunnossa on toivomisen varaa. Toimiston alaisissa kohteissa paikalliset valvojat huolehtivat sen sijaan varsin tunnollisesti irtaimistosta.»

Tämän johdosta todettakoon, että urheilu- ja retkeilytoimistosta oli kaksi henkilöä mukana kaupunginhallituksen koulutustoimikunnan 10.—17. 3. 1961 välisenä aikana järjestämällä 10-tuntisella irtaimistokirjanpidon kurssilla ja että asiaan kiinnitetään huomiota mm. parhaillaan suunnittelun alaisena olevan toimiston uudelleenorganisoinninkin yhteydessä.

Esko Palmio
Toimistopäällikkö

YLEISTEN TÖIDEN LAUTAKUNTA

14. 8. 1961

N:o 350

Palauttaen viitekohdassa mainitun lähetteen asiakirjoineen yleisten töiden lautakunta esittää lausuntonaan kunnioittaen seuraavaa:

Asiakohdassa mainitussa kertomuksessa on mm. huomautettu, että rakennusviraston putkivalimolla on säilytetty yli 30 vuotta 215 kpl. rautaisia betoniputken aluskehkyksiä, joista 161 kpl. olisi tarpeettomina ja tilaavievinä myytävä romuraudaksi. Valimon taholta on tarkastajille ilmoitettu, että asiassa on käännytty hankintaosaston puoleen, mutta toistaiseksi tuloksetta.

Huomautuksen johdosta lautakunta ilmoittaa, että kuluvan vuoden vaihteessa rakennusviraston putkivalimolta ilmoitettiin asiasta hankintaosaston päävarastolle. Sen jälkeen hankintaosasto pyysi eräiltä romuliikkeiltä tarjouksia po. romuna myytävistä alustoista ja saatuaan tarjoukset myi mainitut 161 kpl. alustoja edullisimman tarjouksen antaneelle liikkeelle 225 225 markan hinnasta.

Mitä tulee tarkastajien huomautukseen, että Helsinginkatu 34:ssä olevan autotallin kolme vaahtosammuttajaa on viimeksi tarkistettu yli neljä vuotta sitten, lautakunta ilmoittaa, että po. laitteiden valvonta on nyttemmin järjestetty uudelleen ja tarkastukset tullaan suorittamaan vähintään kerran vuodessa.

Yleisten töiden lautakunnan puolesta:

V. Laitinen

O. Juuti

Helsinki 1961. Mercatorin Kirjapaino